

Rock vocals 2

Författare: Tim Bogert

Innehåll: Instruktionsvideo för sångare

Pris 120 kr

Förlag: Warner Chappell 1995

Dags för tvåan för de rockintresserade sångarna.

Ösig början där bandet och Bogert river av Howlin' Wolf-klassikern: "Evil".

Det är bra drag och högt tempo direkt.

För första gången får vi också en möjlighet och inte bara en information om att det är bra att värma upp rösten. Av tidsskäl är avsnittet kort men Tim påpekar för tydlighetens skull, att vissa måste hålla på att sjunga upp så mycket som 5 minuter! Va! Det finns de som får hålla på så mycket som en halv dag!

Jag börjar bli allvarligt oroad över herr Bogert men det blir bättre, det är faktisk en OK video. Bogert visar också en pedagogisk ådra när han jobbar med sina studenter. När det spricker går han inte bara vidare utan löser knuten och vi får höra att det faktiskt blir en förbättring. Han jobbar med ropet som referens när man spänner sig på höga toner, bra tänkt. Tim påpekar att det faktiskt förutom höjd och botten även finns faktorer som bredd och tunnhet att tänka på i tonen. Han förklarar också att det är svårt att komma upp om tonen är för bred, den måste börja tunnas ut ett par toner innan skarven. Sedan ska han bevisa att han kan sjunga tre och en halv oktav, och på det hela taget blir det mycket tonhöjdsfixering. Både i låtarna och i undervisningsmaterialet trycker han på och ska visa sitt stora omfång. En bra jämförelse mellan sång och styrketräning i fråga om "ambis" (förmågan att hålla på länge) följer innan han ska lösa den kvinnliga elevens höjdproblem med ett glissando. Det hjälper inte men Bogert fortsätter och kommer osökt in på konsonantgruppen: Tremulanter, det vill säga ljud som "Rr", "br" och "pr". Han säger att de löser upp alla spänningar men tyvärr förebildar han övningen sisådär och när han återgår till ursprungsövningen sker en förbättring och då var det kanske värt besväret.

Vi får veta att mycket av de fysiska hinder vi har kan lösas rent mentalt, vilket är bra för det är där sångpedagogen har sin stora roll att fylla tycker jag.

Ämnet "täckning" är på tapeten. Tim säger att vi måste modifiera de slutna vokalerna när vi sjunger väldigt högt och det är Jättebra förebildat men än en gång blir det för mycket höjdtönsfixering.

Jag saknar ett inlägg om distorderad rocksång som ju är en ingrediens i vanlig Bryan Adams rock och 90-tals hårdrock och jag saknar även ett inlägg om register.

Bogert påpekar att vi måste öppna munnen rejält på höga toner och det stämmer bra det. Vi får höra inledningssången i sin helhet innan Bogert än en gång blandar ihop register och klangrum, precis som i ettan.

En hastig genomgång av mikrofonteknik följer och sedan, vips är vi inne på "vocal turns", vad vi i allmänhet kallar "wail". Det verkar tyvärr som om vi svenskar använder oss av ett amerikanskt uttryck som inga amerikaner använder (wail)! Tyvärr är inte avsnittet bra. Först och främst verkar det orepererat och dessutom är det illa utfört. Om jag verkar negativ inställd till Rock Vocals 2 beror det mest på att Tim Bogert inte har repeterat ordentligt utan mer improviserar fram många av avsnitten och ändå är tvåan en klar förbättring från ettan.